

VERENIGING
"ORDE DER VERDRAAGZAMEN"

Kon. Goedgekeurd d.d. 22 februari 1958, nr. 58

GEVESTIGD TE 'S-GRAVENHAGE

Secretariaat:

de Perponcherstr. 98 Den Haag Tel. 606650

Giro no. 468874 t.n.v. de Penningm. der "ODV", DEN HAAG

Uitsl. voor verslagen en abonn. Barentzstr. 48 Den Haag tel. 637383

W E E K B L A D

10e jaargang no. 15

=====
nadruk verboden

=====
17 december 1965

S T E R A V O N D

Goeden avond, vrienden.

Ik wil U op deze Steravond allereerst een kort overzicht geven van dat, wat er te gebeuren staat:

Wij hebben op het programma allereerst twee gastsprekers staan, die beiden behoren tot de grote broederschap.

De instraling wordt daarna verricht door een van de topfiguren van onze eigen groep - iets, waarop wij in dit geval wel wat trots zijn.

U zult ontdekken, dat wij ondertussen moeten proberen hier een zekere spanning op te bouwen. In verband hiermede heb ik wel een klein verzoek aan U:

De werkelijke kracht en betekenis van een bijeenkomst als deze ligt op een vlak, dat iets boven het redelijke, boven het normale denken blijft. U zoudt kunnen zeggen, dat hier sprake is van krachten, die voor U hoofdzakelijk kenbaar kunnen worden via emotionele werkingen op het vlak van het astrale en de levenskracht.

Het geheel van deze avond draagt nog een bijzonder kenmerk: Wij bevinden ons op het ogenblik in een overgangsfase tussen 2 verschillende stralen. U heeft het een en ander van de uitwerkingen daarvan ook buiten kunnen ervaren. Wij hopen echter, dat dit alles ons in staat zal stellen op deze avond de kracht van het witte licht - de alomvattende goddelijke kracht a.h.w. - in het bijzonder sterk kenbaar te maken.

Bij de instraling zal dan ook de nadruk worden gelegd op de kracht van het witte licht en al, wat daarmee in verband staat. Het vastleggen van de kracht in de draagtekens zal wel, zoals gebruikelijk

plaats vinden, maar vooral zal toch worden getracht, deze kracht in de buitenwereld uit te zenden. O.i. is het wel belangrijk, dat er wat licht en wat zuiverende kracht meer kenbaar in de wereld ook buiten deze zaal kan ontstaan.

Wij werken hierbij samen, zowel de stof als de geest. Ik mag wel zeggen, dat men op beide gevallen zih niet onbetuigd heeft gelaten: de aantallen aanwezigen zijn werkelijk bevredigend.. Wij zullen overigens wel zien, dat er vooral in de geest zo dadelijk nog wel wat bijkomt: Vooral tegen het hoogtepunt van de avond, de instraling, nemen wij aan, dat het aantal van de hier aanwezige entiteiten nog verzes-à zeventvoudigd zal zijn. Wij hopen dan ook, dat hoge lichtende krachten hun kracht met de onze zullen verenigen.

Daar wij in het eerste deel van de avond met gastsprekers te maken zullen hebben, is het mij niet mogelijk, U een beeld te geven van alles, wat door hen gezegd of gesproken zal worden.

Wel kan ik U mededelen, dat dit in zijdelings, maar niet in direct verband staat met de plechtigheid van de instraling. Wat deze instraling betreft, zal het u wel duidelijk zijn, dat wij ons aan moeten passen bij de tendenzen van de tijd. Juist hierom is het belangrijk, dat het werken van de Witte Broederschap, wiens invloed in de laatste jaren zo sterk is geweest, ook op een avond als deze tot uiting kan komen.

Wij hopen, dat u allen in denken, kracht en vooral ook in aanvaarding van al, wat geschiedt, zult willen bijdragen tot een zo goed mogelijk resultaat, zowel voor de beide gastsprekers als voor de celebrant.

Hiermede heb ik mijn taak als inleider eigenlijk volbracht: U weet ongeveer, wat er gebeuren gaat. Ik kan alleen nog iets zeggen over de instraling zelf:

Deze bestaat natuurlijk uit de bekende aanroep, oproep en iets, wat je bezwering of instraling kunt noemen. De gebaren zullen de meesten onder U wel van vorige jaren bekend zijn. U zult, naar ik meen, daarin ten hoogste enige beperking, maar verder weinig veranderingen ontdekken.

Ik geef nu het woord over aan onze gasten op deze avond.

-o-o-o-o-o-o-

Goeden avond, vrienden.

Het is mij een grote eer en een niet voldoende te prijzen genoegen, heden in uw midden te mogen zijn.

Uit het totaal van de kosmos heeft zich een reeks van krachten gebundeld, om in deze periode de aarde te helpen haar volgende fase van bewustzijn te betreden.

Ook wij in de broederschap dragen naar beste vermogen ons kleine steentje bij tot een goed verloop van deze verdere bewustwording.

Het gaat dus om de bewustwording van de mensheid. Maar een bewustwording kan niet alleen zijn opgebouwd uit geloof of idealen, die in de materie blijven steken.

De grote Kracht, Die ons alleen heeft geschapen en voortgebracht, het Leven, waardoor wij voortdurend met elkander verbonden zijn, is de factor, die hierbij wel de voornaamste rol moet spelen.

Wanneer gij, zoals gij hier zijt, tezamen komt, is er misschien voor u tijdelijk een gevoel van verbondenheid, naast liefde en broederschap.

Maar er moet meer groeien dan dit: Eerst waar de mens komt tot een erkennen van de eenheid in de geest, eenheid met het geheel van alle levende krachten, kan de mensheid binnengaan in een nieuw tijdperk, in een nieuwe wereld.

Dan behoeft de aarde niet killer en onvruchtbaarder meer te worden. Dan kan zij ten volle de status van het oude Eden opnieuw bereiken.

Het lijkt U misschien een grote taak de mensheid te overtuigen, dat werkelijke verbondenheid en naastliefde noodzakelijk zijn. En zoveel te moeilijker wordt ook deze taak, omdat de woelende miriarden van massa mensen geïsoleerd blijken te zijn tegen het werkelijke contact met de naaste.

Maar in de mens moet het begrip van de nieuwe vrije verbondenheid in de geest groeien. Het is dan ook over dit onderwerp, dat ik op deze avond gaarne enkele woorden tot U zou spraken.

Wanneer gij tot een ander spreekt, verstaat gij dien ander dan, of hoort gij slechts uw eigen woorden en zoekt gij in die ander alleen een kopie van uw eigen voorstellingen te ontdekken, een weergave van uw eigen denken?

Elk wezen in deze wereld - of dit nu wordt beseft of niet - is uniek. Elk wezen heeft kwaliteiten en eigenschappen, waardoor het enig is in deze wereld, waardoor het zelfs binnen de kringloop van de tijd uniek zal blijven.

Begrijpen, hoezeer een ander het recht heeft, of zijn uniek-zijn is wel de eerste fase, die voor een verdere bewustwording van de mensheid noodzakelijk is.

Een ander het recht geven, om zichzelf te zijn, is wel het minste, wat van de mensheid geëist moet worden in deze tijden. Want zodra wij de mens zijn zielewaarde, zijn eenmalig waardevol zijn in het Al ontzeggen, heeft de stoffelijke vorm haar werkelijke mogelijkheid en betekenis voor hem verloren.

Met vele krachten proberen wij de mensen dit begrip bij te brengen. Maar dit begrip kan niet gewonnen worden door een uitdoen breiden van al, wat reeds bestaat alleen. Het is niet voldoende allen er van te overtuigen, dat hetgeen zij zijn, hetgeen zij doen, nu niet meer voldoende is.

Het is evenzeer voor ons belangrijk U in te doen zien, dat een deel van wat gij zijt en van wat gij doet, overbodig, onnut, is. Het is noodzakelijk de mensen te doen beseffen, dat een deel van hun denkbeelden illusie zijn, deel van een waanwereld, waarachter misschien nog wel iets van de werkelijkheid schuil kan gaan, maar die in zich toch geen betekenis heeft voor bewustwording, leven en geluk.

De krachten van het Witte Licht zijn reinigende krachten.

Maar wanneer deze krachten in konflikt komen met de mensheid, worden zij tot jagende stormen - zoals in deze dagen. Dan wordt dit licht voor U tot een droogte, die alle voedsel verteert - zoals op andere delen van deze aardbol.

Het Witte Licht reinigt. Maar wij moeten die reiniging aanvaarden, in stoffelijk en geestelijk opzicht en dat niet alleen om stoffelijk ongemak te voorkomen, maar ook om de vitaliteit, de levende kracht, die in dit Licht schuilt, voor ons werkzaam te doen worden.

Het klinkt zo eenvoudig en gewoon, wanneer U steeds weer wordt opgeroepen tot het liefhebben van uw naasten. Eenvoudig lijkt het velen ook, wanneer 't hen wordt duidelijk gemaakt, dat de mens de grenzen moet afbreken, die tussen hem en zijn naaste bestaan.

Daarbij komen dan vaak zinsneden te voorschijn, die u dan op geheel eigen wijze en vooral volgens eigen genoeg tracht uit te leggen. Maar zelfs indien gij alles juist zoudt verstaan, zijn deze frasen nog maar een begin:

Alles wat het Witte Licht doet, is versterken en versterken: het onkruid zowel als het graan. Alles wat de geestelijke vrijheid betekent, is daarom niet de vrijheid, om nu maar te doen, wat je wilt. Het is de vrijheid om jezelf te zijn, volgens je beste begrip van zijn en leven. En dat is iets anders.

Grote krachten komen uit het Goddelijke Licht. Zij zijn mede in deze sfeer van het witte licht vertegenwoordigd. Er zijn krachten bij, die gij namen pleegt te geven. Indien ik U deze namen noemen zou, zo zoudt gij ontroerd zijn en sidderen, omdat zulke grote meesters zich openbaren.

Maar als ik die namen niet noem, zeggen zij u weinig en lijken zij u onbelangrijk toe. Is dan de naam belangrijk of het wezen?

Is het belangrijk, hoe gij heet, of is het belangrijker, wie gij zijt? Is het belangrijker, wiens licht hier uitstraalt, of dat het uitstraalt, mits het het Licht en de kracht Gods' is?

Zeker is de kracht zelf, deze openbaring van de Eeuwige, in wezen voldoende, ook wanneer er geen namen genoemd worden en geen dogma's bij te pas komen?

Maar ja, het is voor U op het ogenblik een rare wereld: Er zijn er velen, die door dromen worden gekweld of vermaakt, er zijn mensen, die vreemde gevoelens, vooral vreemde voor gevoelens in zich voelen rijzen.

Anderen proberen onbestemde angsten weg te dringen. Want het innerlijk wezen van vele mensen is in oproer. Dit oproer van en in zovelen kan alleen verklaard worden uit het feit, dat zij niet, zoals het uiterlijk misschien lijkt, evenwichtige mensen zijn. De verklaring kan alleen gelegen zijn in het geestelijk onevenwichtige, dat de mensen in wezen beheerst. Dit geestelijk onevenwichtig zijn komt vaak voort uit de menselijke behoefte om vooral op de aarde de schijn blijvend te handhaven.

Nogmaals wijs ik er hierbij op, dat u wel degelijk weet, wat goed is. In uzelf ligt een beeld, van wat voor U het juiste leven is, ja zelfs een beeld van de juiste betekenis, die het leven voor u hebben moet.

In deze dagen zult gij dit beeld moeten gebruiken - niet alleen om uzelf te kunnen zijn, maar ook om uit het ware ik een werkelijke band te kunnen vinden met alle leven, met al het leven - de op de aarde en in de sferen.

Misschien zult gij U, wanneer gij probeert dit waar te maken, gevoelen als een eenzame strijder, staande tussen twee legers, niet wetende, welk van de twee de vijand is.

Maar indien gij in uzelf naar de waarheid zoekt, indien gij beantwoordt aan dat, wat in U leeft als beeld van God en Licht, zo zult ook gij, mijne broeders en zusters in de geest, weten, waarheen gij uw afweer zult moeten richten.

Dan zult gij niet de mens afweren, maar de illusie, die de mens kent. Dan zult gij niet de droom verwerpen, maar het spel met de droom, dat haar maakt tot een zelfbegoocheling. Dan zult hij ook zeker niet het leven en de wereld afwijzen of vrezen voor de dood.

Dan zult gij beseffen, dat de eenheid van het levende een onbepaalde, niet door perken of grenzen aan te duiden eenheid vormt, een kracht, waarin tijd geen rol speelt, kracht, die u doortrekt, kracht, die alle dingen samenbrengt en voert tot een en het zelfde.

In de broederschap zullen wij een beroep moeten doen - niet misschien in de eerstkomende tijden voor U reeds direct merkbaar misschien - op de mensheid. Naarmate het komende jaar verder vordert, zullen wij echter in steeds sterkere mate een beroep moeten doen op uw gevoel voor rechtvaardigheid, uw begrip voor de naaste - niet alleen dus voor de partij, die u sympathiek is, maar voor een ieder.

Een gevoel dus, dat niet alleen voor de neger opleeft, maar ook bestaat voor degenen, die de neger om enigerlei reden in zijn ontwikkeling en vrijheid tracht te beknotten. Een begrip, dat niet alleen geldt voor de Amerikaan, maar ook voor de Rus, niet alleen voor de Chinees of de Indonesiër, maar ook voor allen, die een andere rol spelen, voor zich een ander aandeel in het spel hebben gekozen.

Ziet echter in de komende dagen allereerst naar de gloed van licht. Want u zal kracht gegeven worden in deze dagen. Het witte licht zal voor de meesten van u perioden van kracht en rust geven. Maar probeer dan reeds in de dagen, dat alles voor U nog goed is, het gevoel voor anderen in uzelf te ontwikkelen.

Dit besef voor de ander en het andere dient te leven in U als een geestelijke waarde, die niets te maken heeft met stoffelijke bijdragen of verbintenissen, maar een begrip, waardoor zich eerst uw denken en daarna ook het bewustzijn van alle mens en op aarde zich wijzigt ten goede.

Dan zult gij sterk zijn in de dagen, die komen. Veel meer dan dit heb ik U niet te zeggen. Mijn broeder zal U zo dadelijk spreken over zijn beelden van God en werkelijkheid. Ik probeer, hoe moeilijk het misschien ook is, vanuit mijn denken en wereld, met U te spreken over uw stof.

Wanneer de geest machtig wordt in de stof, zal de materie gezond worden. Wanneer de materie het denken en de geest blijft beheersen, zal echter daaraan te materie ten onder gaan.

Dat is hetgeen ik U wil zeggen. Slechts in de werkelijke broederschap, de werkelijke verbondenheid met alle leven, geestelijk erkend en gepaardgaande met een erkennen van de unieke waarde, die ieder voor zich bezit, kan ons helpen:

Wij, die in uw ogen machtig zijn, wij moeten in deze dagen om uw hulp vragen. Het is dan ook om uw hulp, dat ik gevraagd heb. Denk niet eenzijdig, heb begrip voor uw naasten. Tracht het goede in uzelf waar te maken, zonder anderen daaraan te onderwerpen en probeer deze houding ook te bewaren, wanneer het leven voor U moeilijker schijnt te worden en het jaar verder gaat.

Zo kunt gij ons helpen. Wilt gij in onze arbeid aanwezig zijn, zoals wij op deze avond in uw werk met u verenigd trachten te zijn.

Door de kracht en het besef van de ware verbondenheid kunnen wij ons doel, de bewustwording van de mensheid bereiken. Dat het besef en de kracht in Uw wezen moge groeien, opdat het de wereld weer vruchtbaar maakt en het goddelijke licht opnieuw doet schijnen, wanneer de wereld U duister toe zal lijken.

Goeden avond.

-o-o-o-o-o-o-

Goeden avond, vrienden.

Het doet mij genoegen u vrijelijk te horen kuchen als de honden bij de wilde jacht. Maar op deze avond zou ik toch graag nog iets anders dan de krampachtige uiting van de geprikkelde keel zien ontstaan in U.

Het is natuurlijk eenvoudig te spreken over God en Gods liefde. Ik heb dit vroeger vaak gedaan. Het is echter zeer moeilijk, deze dingen ook duidelijk te maken voor degenen, die in de stof leven. Ik weet dit.

Toch wil ik trachten, U enkele punten in overweging te geven, die misschien voor u kleine aanwijzingen kunnen vormen op de weg van het leven.

Alles, wat je geweest bent, is voorbij. Het is onveranderlijk, gefixeerd in materie en de matrijzen van de tijd. Alles, wat je nu bent, is onderdanig aan je wil, als je die wil gebruikt.

Alles, wat morgen zal zijn, is een bouwwerk, dat je zelf voor jezelf optrekt uit de bouwstenen, die God je gegeven heeft. Laat ons daarom beginnen met het verleden:

Wanneer iets oud is en mooi, dan zet je het in een museum. Wanneer het oud is en lelijk, onbruikbaar, dan komt het op de mestvaalt.

Ook in uw eigen leven is dit zo. Spreken over Gods liefde in het verleden heeft geen zin, als God vandaag niet leeft. Want als God vandaag niet leeft, is God dood voor U.

Wij zoeken naar licht en naar kracht, naar wijsheid. Ook wij

in de geest.

Kunnen wij dan nog iets doen met gisteren? Misschien kunnen wij gisteren verstaan. Wij kunnen het bewonderen, begrijpen wat het zeggen wil, beter misschien dan in de dagen, dat het nog heden was, in de tijd dat het als werkelijkheid is ontstaan.

Maar de mogelijkheid, de waarde, het besef, dat er nu is, is toch nu ons werkmateriaal. Daarmede moeten wij werken, indien wij nu iets willen bereiken.

In dit nu ligt een zeer grote mogelijkheid, om krachten uit het eeuwige naar je toe te trekken. Daarom is het nu belangrijk en zal de houding, die het ik in het heden vindt en bewaart, bepalend zijn voor morgen, mits het zich beperkt daarbij tot de waarden, die het ik erkent als eeuwig.

Ik wil dit, oudergewoonte, in een gelijkenis verduidelijken:

Er was eens 'n beeldhouwer. Vele beelden had hij reeds gemaakt, maar steeds wanneer de laatste slag was gedaan en het beeld af was, sprak hij: het is niet goed geweest.

Het volgende beeld, zo meende hij dan, zal eerst werkelijk goed zijn. Morgen zal ik, wat in mij leeft, een juiste uitdrukking vinden in mijn werk.

Toen kwam er een vreemdeling bij hem op bezoek. Horende hoe de beeldhouwer, die zich zeer gastvrij toonde, zich beklagde over het feit, dat hij nooit hetgeen werkelijk in hem leefde, hetgeen hem werkelijk voor ogen stond, geheel tot uitdrukking kon brengen, sprak de vreemdeling toen:

Ik geef U de vervulling van deze wens. Wat gij u denkt als beeld, zult gij voortaan ook geheel waar maken.

De beeldhouwer wende van ontroering bij het denkbeeld, dat hij eindelijk de volmaaktheid, die hij meende in zich te dragen, een uiting zou kunnen vinden.

Snel ging hij naar zijn atelier en schiep zijn eerste werkstuk, driftig waarmakende, wat in hem leefde. Maar toen hij het voltooide werkstuk beschouwde, wende hij opnieuw: nu van ontzettig.

Toch gaf hij het niet op, hij werkte en werkte. Maar er kwam een ogenblik, waarop hij sprak: niet wat in mij aan denken leeft, wil ik nog verder waarmaken. Dit is voor mij bitter en zonder waarde. Ik wilde, dat ik de schoonheid weer kon geven van een enkele korenaar.

En, op het ogenblik dat hij, op het punt zijn plaatste werkstuk te verlaten voor het voltooid was, zo dacht, schiep hij schoonheid. En hij was diep ontroerd.

Wij zijn als deze beeldhouwer: Wij willen graag alles waar maken, wat er in ons leeft. En elke keer, wanneer het dan gedaan is, zien wij, dat het niet goed is, dat het anders had moeten zijn.

Maar kunnen wij daaraan iets veranderen? Het werk is gedaan, heeft zijn vorm en wezen verkregen. Wij kunnen dan ontkennen, dat het ons werk is. Maar het feit, dat wij geschapen hebben, blijft bestaan.

Nu kan het zijn, dat er ook bij ons een vreemdeling komt, die wij gastvrij ontvangen. Wij noemen hem nu naar gedachtekracht of geestelijke krachten. Hij is ons een kracht, die wij leren hanteren.

Wij leren misschien, hoe wij met deze krachten onze wensen waar kunnen maken, om dan later onsteld te zijn over dat, wat wij eens als hoogste goed gewenst hebben.

En dit zal voortgaan, tot wij beseffen, dat er maar één kracht is, waaraan wij werkelijk en goed uiting kunnen geven. Misschien besteden wij dan onze aandacht aan een kleinigheid, zoals de beeldhouwer al zijn aandacht wijddde aan de schoonheid van een van de kleinere schepselen Gods.

Want de oplossing van de gelijkenis ligt in het feit, dat, op het ogenblik dat wij beseffen, hoeveel schoonheid en volmaaktheid er leeft zelfs in de kleinste delen van de schepping, wij ook kunnen beseffen, hoezeer Gods liefde leeft in het geheel van zijn schepping.

Toen de beeldhouwer deze liefde in zich erkende, schiep ook hij, zich baserende op dit erkennen, schoonheid. Indien wij Gods liefde in en voor alle dingen erkennen, zullen wij het goede voort kunnen brengen.

Ik weet niet, of deze gelijkenis u veel zegt. Maar ik wilde er duidelijk mee maken, dat je ook afstand zult moeten doen van vele voorstellingen, vele voor jou nu nog overheersend belangrijke dingen, wil je Gods liefde werkelijk kunnen beseffen en aanvaarden.

Je denkt misschien, dat je alles zelf goed doet en netjes doet. Maar is het werkelijk nu van belang, wat je goed en netjes doet? Tegenover de liefde Gods is het als niet.

Je kunt wel zeggen, dat het volgen^s eigen besef goed zijn en werken, niet veel meer is dan een enkele korrel zand tegenover een gehele oceaan van water, die de liefde gods weergeeft.

Wat wij in onszelf nahunkeren, wat wij waar willen maken, is uiteindelijk: een opgaan in, een deel hebben aan de oceaan. Niet het verdrogen op een hoop van zandkorrels zonder leven.

Innerlijk voelt U dit misschien aan, zonder het daarom voor uzelf gestalte te kunnen geven. Juist daarom is het zo waar, dat de armen van geest zalig zijn.

Daarom is het ook zo waar, dat de treurende zalig zijn. Want al die dingen, die een mens onaangenaam noemt of minachtend pleegt te verwerpen, brengen vaak de mens dichter bij een aanvaarden van de goddelijke liefde dan alles, wat de mens in het leven zo mooi en goed pleegt te noemen.

O ja, ik weet wel, dat er onder u zijn, die een dergelijk betoog op dit ogenblik eigenlijk niet vinden passen: het is immers zo een plechtige avond?

O ja, ik kan ook in grootheid en schittering naar voren treden. Ik zou dit zeer zeker kunnen doen en aan uw wensen tot statie en wijding tegemoet kunnen komen.

Maar dan zou ik u overdonderen. Dan zou ik u in wezen eerder maken tot een soort marionetten, waarmede ik door mijn woorden en krachten speel.

Ik heb geen marionetten nodig. Zelfs God, de Schepper van Al, maakt zich geen marionetten. Hij maakte zich levende wezens, die grote reeksen van mogelijkheden tot zelfstandig kiezen hebben. Waarom zou ik dan in zijn naam U tot marionetten willen maken? Misschien alleen maar, omdat U dit mooi en vol van wijding vindt?

Neen. Er is een kracht, die wij de Liefds van de Vder noemen of het eeuwige licht. Een kracht, die eigenlijk alles omvat, wat wij ooit zouden kunnen zijn, wat wij ooit zouden kunnen willen of denken.

In die kracht ligt het grote verschil met wat wij volgens eigen wezen zijn: Deze kracht aanvaardt. Want ik zeg U, dat het "God is Liefde" niet alleen maar een spreuk is.

God is de kracht, die je omringt, je in zich bergt en in je leeft. God is de kracht, is het vermogen, dat weten in je doet worden tot een hanteerbaar weten, een begrip, iets wat tot waarde heeft.

God is de kracht, die uit je dwaasheid wijsheid maakt. God is alle dingen. Dan behoeven wij toch anderen niet tot marionetten te maken, wanneer deze machtige God dit zelf niet doet?

Wat wij kunnen doen, is alleen maar: Gods Liefde aanvaarden. Dan begrijpen wij vanzelf, juist door de "offers", die wij dan brengen, juist door hetgeen wij volgens de waardemaatstaf van de stofmensen ontberen, tekortkomen, de beperkingen, waaraan wij dan onderworpen schijnen te zijn, dat wij zo veel dichter bij een onveranderlijke werkelijkheid komen te leven.

Ik heb ook vroeger wel getracht, dit zeer duidelijk te zeggen. Toen heb ik tot de mensen gezegd: kijk eens, God is een Vader, die je ontvangt, wanneer je terugkeert tot Hem, nadat je gefaald hebt op je eigen wijze en dit doet zonder verwijten.

Tegen de mensheid van vandaag zou je dit ook steeds weer moeten herhalen. Het is niet belangrijk daarbij, hoe je God wel noemt. Het is helemaal niet belangrijk, of U god nu tot middelpunt van uw leven tracht te maken. - Hij is dit toch altijd. - Het is alleen belangrijk, dat U bereid bent om ongelijk te erkennen, wanneer u zelf alles in de wat hebt gebracht. Het is belangrijk, dat U de moed op kunt brengen om te zeggen: God, ik weet het niet meer.

Je moet de kracht vinden om afstand te doen van het denkbeeld, dat je zelf iets bent, dat jijzelf het enige bent, waar het op aankomt.

U hebt een rijk erfdeel gekregen, toen u in de stof bent gekomen. Weet U dat? Het is een rijke wereld, waarin U vandaag leeft.

O, uw rijkdommen kunt u misschien niet in geld uitdrukken. Niet in geld. Maar geld is geen rijkdom. Geld is armoede, die je tellen kunt, meer niet.

Werkelijke rijkdom is: in staat zijn om elk ogenblik, dat je leeft, a.h.w. bij elke ademhaling, elke harteklop, te zeggen, e rlijk en bewust te kunnen zeggen: Het leven is de moeite waard.

U wereld geeft u zoveel mogelijkheden, om dit voor uzelf te bereiken. En nu weet ik wel, dat u deze niet allen even gaarne voor uzelve als mogelijkheid wilt zien. Dat u ook bij anderen de vreugden van het leven niet als zodanig kunt of wilt beseffen.

Er zijn b.v. jonge mensen die op een bromfiets zitten. Voor U is het een ergernis, wanneer zij doelloos voorbij rzen. Maar voor hen is dit levensvreugde. En dat is kostbaar.

Kijk, die levensvreugde is ook een deel van Gods Liefde.

Gods liefde is niet alleen maar iets kerkelijks, iets vol heerlijke vroomheid. God is eigenlijk voor ons ook het goede in het leven, zo vreemd als dit menigeen in de oren moge klinken.

Wanneer je vandaag aan de dag ziet, wat de mensen alles kunnen bezitten, kunnen verkrijgen, kunnen doen, hoe rijk de mensen van deze tijd zijn, zelfs in alles, wat zij anderen geven kunnen, dan vraag je je af, hoe het komt, dat zij nog zoveel ellende in het leven weten te vinden, hoe zij nog zo ongelukkig kunnen zijn.

Ik geloof, dat dit juist komt, omdat deze mensen het enige belangrijke niet kunnen bereiken. Zij zeggen niet: voor mij is dit leven, dit geluk belangrijk, voor mij is God belangrijk.

De mensen maken van God iets, wat in een tempel staat. En eerlijk, ik weet niet, of het nu wel juist is, dat God iets is, wat je in een brandkast op moet sluiten. Mar als je ziet, hoe de mensen in hun erediensten met God omgaan, lijkt het er toch wel op, dat zij dit als de meest juiste handelwijze beschouwen.

Kastje op slot. Heer, wij zijn blij, dat gij met ons zijt. En wij gaan naar buiten. Blijft U nu a.u.b. maar binnen, dan hebben wij tenminste geen last van U, vóór wij U roepen.

En zo moet het toch niet zijn, zij het met woorden, - wat zelden of nooit voorkomt - of met daden - wat de regel schijnt te zijn geworden in uw wereld, vooral bij de vromen.

U wilt kracht, nietwaar? U bent hier vanavond samengekomen, omdat er kracht moet zijn? Er is kracht, overal en niet alleen hier.

U behoeft niet hier te komen voor de kracht van een instraling, een inzegening. Wanneer u innerlijk juist bent ingesteld, is er immers op elk ogenblik kracht.

Misschien ook komt u op deze avond hier, om even iets van uw levensvreugde terug te vinden. Maar mijn lieve mensen! Overal is de vreugde van het leven aanwezig.

Er is een kracht, die wij de Liefde Gods noemen; een kracht, die niet aan een vorm gebonden is, niet opgelost kan worden in een tabernakel of een prekenboek.

Er is een kracht, die leeft, op elk moment en overal. Er is een stuwning, die elk ogenblik uitgaat naar u, ook nu - als u haar voelen wilt.

U lachte zo even, toen ik een grapje maakte. Eigenlijk klonk dat een beetje bedeesd, alsof u wilde vragen: Mag dat nu wel? Ja. Dat mag. Je mag lachen. Je moogt lachen en gelukkig zijn, overal, wanneer je maar beantwoordt aan dat ene: God. Wanneer je maar kunt beseffen: dit is de waarheid van zijn en leven, dit is God in mij, ik kan niets verliezen, ik heb immers de rijkdommen van God!

Daarom moogt U lachen, ook nu. Want dit is de rijkdom, die op elk ogenblik, ook nu, op de wereld werkelijk kan bestaan. Al het andere, och, dat is een chaos.

Ik kan nu wel de namen gaan noemen, die uw wereld in deze dagen schijnbaar belangrijker acht dan levensvreugde en erkenning van de liefde Gods'. De Gaulle en Verwoerd, Ehrhard en Mao en vele anderen. Namen, namen, namen. Maar maken deze namen dan voor de werkelijkheid zoveel verschil uit?

Schijnt de zon in Frankrijk anders dan in Rusland? Is God op een andere manier tegenwoordig in z.-Afrika dan in Nederland? Neen, nietwaar?

U weet wel, dat deze kracht overal gelijkelijk aanwezig is, maar ergens kunt u dit niet aanvaarden. Zoals men niet aanvaarden kan, dat God evengoed kracht geeft aan en neerziet op de ketter als op de ware gelovige. Maar zelfs al zal men dit met woorden bevestigen, werkelijk aanvaarden wil men dit niet.

Er is meer. Ik zou wel willen huilen, omdat ik dit alles niet duidelijk genoeg aan U kan zeggen. In deze dagen, vol van dreigingen en geaar, rijst boven alles de vraag, of je in alles werkelijk de aanwezigheid van een liefdevolle God kunt ervaren. Is je dit kunt, is er zelfs in de storm iets moois te vinden. Dan zal de storm van het leven, de storm van de atmosfeer je misschien wel masseren met zijn kracht, maar hij zal je niet meer tegen de grond kunnen slaan.

Dadelijk komt er weer de dreiging van de oorlog. Het zal nog veel erger worden in Vietnam, er komt ook elders op de wereld meer herrie. Menigeen zal zich afvragen: wat moeten wij zo dadelijk beginnen op de wereld.

Maar dan moet je ook durven zeggen: God is liefde, God is in mij. Dit is een storm, maar ik kan hem aan. De gehele mensheid moet het Licht absorberen, het witte licht in zich opnemen, dat nu steeds sterker op de wereld en ook hier aanwezig is.

Er is licht en je kunt het opnemen. Niet als in een zakantaam, door iets wat buiten je staat, maar door te beseffen, dat je zelf een accu bent. Het is mogelijk je met deze kracht, die ook voor hen die nog niet geheel juist zijn ingesteld merkbaar zal zijn, jezelf zo sterk op te laden, dat je je innerlijke vreugde kunt behouden, ook al dreigt zo dadelijk misschien, volgens menselijk denken, de gehele wereld in elkaar te vallen. Dan kun je voortgaan met je werk en innerlijk blij zijn, zelfs al vraag je je soms wel eens af, of je met dit werk jezelf en de gehele wereld eigenlijk niet beduvelt.

Licht is levensaanvaarding. Het is levensvreugde. Het Licht is Gods' liefde. Wat kan ik meer zeggen?

Nu ja: God. God is een van de meest fatale woorden, die er ooit in de menselijke taal zijn uitgevonden. Gott, Dieu. God.... onze God. Woorden.

Voor God zou je eigenlijk geen woord mogen hebben. Voor God zou je alleen een gevoel moeten hebben. Want als je God niet aanvoelen kunt, mens, ben je dood en arm. Dan leef je niet.

De wereld is vol omwentelingen. Wij zitten hier gezellig bijeen, maar op dit zelfde ogenblik verkeert elders een schip in grote moeilijkheden. Op dit ogenblik sterven mensen door geweld in Vietnam en elders. Op het ogenblik wordt een neger afgeranseld ergens in Amerika en wordt een stel kaffers bijgedreven, omdat zij zich niet op de juiste plaats bevonden in z.-Afrika. Op dit ogenblik overleggen mensen, hoe zij elkander zullen kunnen doden. Begrijpen jullie dat?

Nu overleggen mensen onderling, hoe zij rijker en zekerder zullen kunnen leven, door anderen hun rechten en bezit te ontnemen. Dat is het, wat in de uiterlijke, menselijke wereld leeft op het ogenblik, dat in alle straten de kerstversieringen worden opgehangen.

Dat alles leeft er onder de mensen. En waar is God? Wanneer wij God niet waar maken op deze wereld. Indien wij God niet waar maken op deze wereld, zullen wij menen zonder Hem te leven.

De wereld is een chaos. Je moet haar aanvaarden, kunt haar niet veranderen, breken. Maar je kunt er het nieuwe in geven: je kunt de Golem van de moderne maatschappij weer een ziel geven: God.

God is niet een naam, maar een begrip. God... God is een lied zonder woorden. God is een woord, dat alles schijnt te beteekenen en dat je toch niet begrijpt. God is een blijmoedigheid in je hart, zie zelfs blijft bestaan, wanneer je aan morgen denkt.

God is vrede en gelijktijdig toch de impuls om iets te doen. God is de geestelijke kracht, waarop wij ons kunnen baseren. Wij zijn hier bij elkaar. Kunt U in God geloven? U denkt van wel?

Maar wat is voor U god dan eigenlijk? Weet U, wat God op de wereld eigenlijk is? Wanneer wij op deze wereld, wanneer wij hier samen zeggen: Gods Liefde is zo groot, dat niets onmogelijk is. Wanneer wij beseffen: dit is een ogenblik van verwachting. Niets is onmogelijk.

Want dan voel je in jezelf een soort rijkdom komen, een mogelijkheid om te bouwen, om te werken, te leven.

O, U dacht nu misschien, dat ik zou gaan zeggen: God is hier. Genezing!!! God geneest U. Op zijn tijd wel te verstaan. Daarmede heb ik niets te maken. Daarom wil ik U die suggestie niet geven.

Of misschien verwacht u, dat ik in de naam van God tegen de storm zal zeggen: Ga liggen. Dat gebeurt ook wel zonder mijn ingrijpen, wanneer het nodig is. Want deze dingen zijn uiterlijkheden en mogelijkheden tegelijk, waarbij wij niet nodig zijn.

Maar wat wij in ons dragen, maakt dit ogenblik waar en waardevol, zelfs al schijnt er uiterlijk niets te gebeuren. Dat maakt dit samenzijn waardevol, dat geeft aan alles inhoud.

Zo dadelijk gaat U weg. U denkt dan na en zegt: hemm. Gast-sprekers. Die ene was maar een rare snijboon. Ik kan dat wel begrijpen en heb dit in mijn tijd ook wel meegemaakt. Men sprak mij aan met meester, zeide, dat ik uit de duivel was of, wat het meeste voorkwam, zei, dat ik getikt was. Want zo modern waren zij toen ook al: alles wat zij niet konden begrijpen, was eenvoudig getikt.

Hoe het ook zij: u gaat zo dadelijk hier weg. Het wordt kerstmis. Heeft U het licht van binnen? Kunt U proberen, om die vrede en dat licht te vinden in Uzelf en niet u te baseren op uiterlijkheden alleen?

Maar laat ons dichterbij blijven. Zo dadelijk komt hier een van uw broeders van uw eigen Orde. En hij gaat hier instralen. Mooi, heel mooi. Maar heeft U het licht in U? kunt U het wonder waar maken?

Volgens mij kunt U dat. Niet met exeptionele middelen, maar alleen door te geloven, te aanvaarden. Ik zou het haast zo zeggen:

God, Gij machtige vlam, gij levende vlam, ons bouwende en verterende, Gij, die in ons bestaat, straal uit. Maak ons wezen tot licht. God, leer ons uw licht aanvaarden. Leer begrijpen, aan ons, dat gij niet wreed zijt of toornend, meewarig of sentimenteel, maar

dat Gij z i j t , dat ons zijn in Uw Wezen is weerspiegeld, dat Gij ons aanvaardt, zoals Gij uzelf aanvaardt.

God, geef licht. Geef ons uw licht en wijsheid, opdat wij licht en wijsheid mogen zijn, overal en altijd.

Dat is voor mij goddelijke liefde. Ik zal daarover niet langer spreken. U vindt, dat het tijd wordt, dat de belangrijkste, voor u belangrijkste, zaak wordt afgedaan. En U hebt gelijk:

Woorden zijn dood op het ogenblik, dat zij gesproken worden. Dan sterven zij. En wanneer zij opstaan in anderen, lijken zij op een soort verbaal monster van Frankenstein: niet geheel beheerst misschien, maar toch levende uit de betekenis, die een ander daarin heeft gelegd.

Misschien kan ik U toch iets geven on neen , wij gaan geen plechtigheden beginnen. U stelt zich dat wel aardig voor, alles heel lief en heel mooi, maar dat is niet nodig.

Wat ik U wil geven, is alleen maar begrip, het begrip, dat ik in mij draag, uitgestraald als een gedachte.....

Leven is oneindig en eeuwig. Leven bestaat uit het liefhebben van het leven. De kern van alle leven is de Schepper. De Schepper heeft alle leven lief. Alle leven, dat het leven liefheeft, heeft daarin ook de Schepper van alle leven lief.

Gij kunt nimmer eenzaam zijn, nimmer verlaten, hulpeloos, tenzij gij dit zelf ook wilt. Want in U is de kracht, het vuur de vlam. In U is het Eeuwige: de Liefde Gods. En deze is met U, wat er ook gebeuren moge, altijd. Als je je daarop beroept, is al in 't leven toch steeds weer een groeiende vreugde.

En nu hoop ik, dat U wat achter die woorden ligt hebt kunnen ontvangen. O ja, een enkele zorgzame ziel moet ik nog even gerust gaan stellen:

Ik ben, volgens uw tijdrekening, oud, behoorlijk oud. En ik behoor tot de Witte Broederschap. Ook dat is waar. Maar ik wil U geen meester zijn. Ik wil U alleen een kameraad zijn, een vriend, een broeder, iemand, die niet voorgaat, maar die met U gaat en zegt: laat ons elkander helpen om niet zo vaak te vallen en vreugdiger de weg te gaan. Zelfs wanneer die weg ons wat langer dreigt te vallen, dan wij wel zouden willen.

Dus: kijk niet naar de uiterlijkheden, zoek niet naar mijn plaats, standing in de geest, mijn geestelijke stellingen. want ik bezit dezen wel, maar heb ontdekt, dat zij nutteloos zijn, wanneer het gaat om contact met anderen.

Maar denk er wel aan, dat ik U niet half zoveel kan liefhebben of aanvaarden, zoals gij zijt, als God dit altijd doet. Mijn pogen U lief te hebben, met U samen te gaan, is in het geheel van het bestaan niet meer dan 'n snippertje. Maar God doet dit altijd.

Daarom is uw God ook meer dan uw meester en uw Schepper: want als het er opaan komt, is ook Hij uw kameraad, die niet over geestelijke standing praat.

Goeden avond.

-o-o-o-o-o-

Vrienden,

Wij komen nu aan het ogenblik, waarop de instraling plaats zal vinden. Ik hoop, dat U beide gastsprekers hebt willen aanhoren met vooral uw geest. Voor een juist begrip van hun boodschap is dit wel erg belangrijk.

Wat wij nu gaan doen, is u bekend. Ik zou U echter wel willen vragen om toch niet voor alles te proberen, alles goed te verstaan.

Probeer alleen zelf de kracht uit te stralen en, als dit even kan, vooral de lichtende kracht, die de vorige spreker met zich heeft gebracht.

Ik kom hier nog even naar voren, omdat ik hiermede een overgang van werken en sfeer met dekken. Wij zullen echter nu binnen enkele ogenblikken overgaan tot het instralen van deze voorwerpen, die hier voor mij liggen.

In dit alles krijgt U allereerst natuurlijk het standpunt van de Orde. Daarnaast gebeuren er ook wel bepaalde ritueel magische, ik zou bijna sacraal zeggen, dingen.

Indien U nog niet voldoende uitgehoest bent, zoudt u dit misschien nu nog even kunnen doen (algemeen gekuch). Zit ieder ook gemakkelijk? Ja?

Dan kan ik nu het woord geven aan een broeder van Onze eigen Orde in de zekerheid, dat u hem passende stilte en met volle aanvaarding zult ontvangen.

Goeden avond.

-o-o-o-o-o-o-

Goeden avond, vrienden.

Wij zijn ook dit jaar bijeengekomen om de bundeling van krachten en door uitstraling van krachten een ogenblik het doel en streven van onze orde duidelijker als kracht in de wereld rond ons te leggen en haar ook te bevestigen in de tekens hier voor mij.

Wanneer ik dit doe, zo doe ik dit in de erkenning, dat alle krachten rond ons daarin een rol spelen. Volgens de oude gebruiken zal ik deze krachten met gedachten en enkele woorden aanroepen.

Ik zal uitdrijven, wat niet harmonisch is. Daarna wil ik echter uitgaan van de levende kracht, die hier op dit moment tegenwoordig is.

Dit werk, dat wij gezamenlijk volbrengen, zij gewijd in het Licht van de Allerhoogste.

Uit de kracht van de Almachtige God, Hij, die is El, Elohim, Adonai, Hij, die is Tetragrammaton en Het Zegel:

Dat alle kracht, die niet harmonisch is, wijke van deze plaats.

Dit zeg Ik U in de naam van de Almachtige, in naam van het Zegel.

Nogmaals: Gaat heen gij, die niet aanvaardt de harmonie en het Licht, opdat het U niet vertere.....

En nu : laat ons gezamenlijk roepen:

Gij, lichtkrachter, levend in de natuur, gij reinigende geesten van de wind. gij, machten der aarde, gij, die het Licht kent en waarmaakt, komt tot ons.

Gij, krachten der sferen, gij, die het Lichtende kent en leeft, verenigt U met ons in ons streven.

Gij, Heersers van Licht, Gij Tronen en Machten, komt tot ons en verenig U met ons in dit werk in de Naam van de allerhoogste, de Macht, die U geschapen heeft.

Dat dit werk volbracht worde in de Naam van het Licht, in de naam van het Kruis..... van de mensheid

Almachtige God ... Creator ... geef ons Uw kracht en uw Licht voor dit werk, dat wij willen volbrengen in Uw Naam..... en uit Uw Liefde..... uit Uw Kracht.

Hoor mij, O heer en geef mij uw Licht en uw genade....

In de Naam van de Allerhoogste, de naam van de Schpper en de Vader:

Dat het Licht en de kracht des Lichts moge uitgaan en reinigen al dezen, hier aanwezig.....

Weest met mij, gij geesten van Licht..... leen mij Uw Kracht.....

In de Naam van Jezus Christus..... In naam van alle Krachten van Licht In de naam van de Goddelijke Liefde zend ik de kracht, opdat er rust zij en vrede, opdat er genezing zij en erkenning.....

Opdat deze kracht Uw grootheid openbare in de wereld, O God, bevestig uit uw macht dit werk.....

En opdat dit Licht en deze Kracht van Licht, dit teken van Uw liefde, O god, ook in de verdraagzaamheid van onze groep O God, bevestigd moge zijn, geef mij nogmaals uw kracht.....

Vanuit de Kracht, in mij gelegd, bevestig ik in de metalen en tekenen, hier gebracht..... dit alles opdat zij zegening en herinnering mogen zijn uit de Kracht van Licht uit de Kracht van de liefde Gods opdat zij verdraagzaamheid moge doen zegevieren onder de mensen.

In Uwe Naam, O God, heb ik dit al gedaan..... In uwe Naam zij het bevestigd.... voor deze tijd en alle tijden in Uw kracht en volgens Uw wil.....

Deze kracht, vrienden, is meer dan gij vermoeden kunt.

Neemt deze kracht in U op en aanvaardt haar, opdat de banden met de eeuwigheid sterk mogen zijn in ons allen.

Aanvaard en absorbeer deze kracht opdat dit werk en deze gave van kracht niet vergeefs zij.

Gaat huiswaarts met deze kracht. Put daaruit. Genees Uzelf naar geest en stof.

De zegen van de Almachtige is op ons. Geprezen zij Zijn Naam.

Goeden avond.

..-o-o-o-o-o-o-o-

N.b.

t.u.a.

BIJeenKOMSTEN GEDURENDE DE FEESTDAGEN:

Daar Kerstavond, 24 december, op een vrijdag valt, zal op deze avond de gebruikelijke bijeenkomst in de De Ruyterstraat 41 plaatsvinden.

Op 2e Kerstdag, 26 december, wordt op dit zelfde adres een Ochtendbijeenkomst gehouden, aanvang 11 uur precies.

De van deze bijeenkomst te maken opname zal in één nummer van de "Stem van Gene Zijde" gepubliceerd worden.

Op 31 December valt dit jaar eveneens op Vrijdag. Gezien verschillende moeilijkheden is besloten, dat op deze vrijdagavond geen bijeenkomst zal plaats vinden.

Wij vestigen reeds nu op dit alles uw aandacht, opdat U hiermede rekening kunt houden en geen vergeefse tocht zult behoeven te maken.

Red.